

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr

2020/C 304/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 304/02	Věc C-630/19: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. února 2020 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – PAGE International Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Odpočet daně odvedené na vstupu – Směrnice 2006/112/ES – Články 168 a 176 – Vyloučení nároku na odpočet – Nabytí stravovacích služeb – Doložka ‚standstill‘ – Přistoupení k Evropské unii“)	2
2020/C 304/03	Spojené věci C-632/19 a C-633/19: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgie) – Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie v. Metalen Galler NV (C-632/19 a C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 a C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19) („Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Dumping – Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Nařízení (ES) č. 91/2009 – Platnost a výklad – Nedostatečné upřesnění skutkového rámce sporu v původním řízení a skutečností odůvodňujících potřebu odpovědi na předběžné otázky – Zjevná nepřijatelnost“)	3
2020/C 304/04	Věc C-839/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2019 Karolinou Romaňskou proti usnesení Tribunálu vydanému dne 6. září 2019 ve věci T-212/18, Romaňska v. Frontex	3

2020/C 304/05	Věc C-101/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2020 Currency One S.A. proti rozsudku Tribunálu vydanému dne 19. prosince 2019 ve věci T-501/18, Currency One v. EUIPO – Cinkciarz.pl	3
2020/C 304/06	Věc C-198/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 11. května 2020 – MN, DN, JN, ZN v. X Bank S.A.	4
2020/C 304/07	Věc C-202/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2020 Claudio Necci proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2020 ve věci T-129/19, Necci v. Komise	5
2020/C 304/08	Věc C-212/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 12. května 2020 – M.P., B.P. v. „A.“ provozující činnost prostřednictvím společnosti „A.“ S.A.	6
2020/C 304/09	Věc C-213/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 12. května 2020 – G. W., E. S. v. „A.“ Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A.	7
2020/C 304/10	Věc C-219/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko) dne 26. května 2020 – LM	8
2020/C 304/11	Věc C-231/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 3. června 2020 – MT v. Landespolizeidirektion Steiermark	8
2020/C 304/12	Věc C-300/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 7. července 2020 – BUND Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim	9
2020/C 304/13	Věc C-306/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 9. července 2020 – SIA „Visma Enterprise“ v. Konkurences padome	10
2020/C 304/14	Věc C-315/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. července 2020 – Regione Veneto v. Plan Eco S.r.l	11
2020/C 304/15	Věc C-616/18: Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 2. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance Epinal – Francie) – Cofidis SA v. YU, ZT	13
Tribunál		
2020/C 304/16	Věc T-444/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Sociétés générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí	14
2020/C 304/17	Věc T-445/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Crédit agricole a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí	15
2020/C 304/18	Věc T-446/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Confédération nationale du Crédit mutuel a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí	15
2020/C 304/19	Věc T-447/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – BNP Paribas v. Jednotný výbor pro řešení krizí	16
2020/C 304/20	Věc T-448/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – BPCE a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí	17
2020/C 304/21	Věc T-449/20: Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Banque postale v. Jednotný výbor pro řešení krizí	17
2020/C 304/22	Věc T-455/20: Žaloba podaná dne 14. července 2020 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Vyobrazení černých kruhů umístěných na oranžovém čtverci)	18
2020/C 304/23	Věc T-467/20: Žaloba podaná dne 22. července 2020 – Industria de Diseño Textil v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA)	19

2020/C 304/24	Věc T-468/20: Žaloba podaná dne 24. července 2020 – LB v. Parlament	20
2020/C 304/25	Věc T-478/20: Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Bigben Connected v. EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER)	21
2020/C 304/26	Věc T-479/20: Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Eurobolt a další v. Komise	22
2020/C 304/27	Věc T-480/20: Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics a Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. Komise	23
2020/C 304/28	Věc T-481/20: Žaloba podaná dne 31. července 2020 – Magnetec v. EUIPO (CoolTUBE)	24
2020/C 304/29	Věc T-484/20: Žaloba podaná dne 3. srpna de 2020 – SATSE v. Komise	25
2020/C 304/30	Věc T-485/20: Žaloba podaná dne 5. srpna 2020 – Junqueras i Vies v. Parlament	25

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 304/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 297, 7.9.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 287, 31.8.2020

Úř. věst. C 279, 24.8.2020

Úř. věst. C 271, 17.8.2020

Úř. věst. C 262, 10.8.2020

Úř. věst. C 255, 3.8.2020

Úř. věst. C 247, 27.7.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. února 2020 [žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko] – PAGE International Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-630/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Odpočet daně odvedené na vstupu – Směrnice 2006/112/ES – Články 168 a 176 – Vyloučení nároku na odpočet – Nabytí stravovacích služeb – Doložka ‚standstill‘ – Přistoupení k Evropské unii“)

(2020/C 304/02)

Jednací jazyk: portugálština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: PAGE International Lda

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Článek 168 písm. a) a článek 176 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládány v tomto smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která po přistoupení dotčeného členského státu k Evropské unii snižuje rozsah výdajů vyloučených z nároku na odpočet DPH, přičemž za určitých podmínek povoluje částečný odpočet DPH, kterou jsou tyto výdaje zatíženy, zejména těch týkajících se stravování, i když osoba povinná k dani doloží, že tyto výdaje byly v plné míře vynaloženy při výkonu její zdanitelné hospodářské činnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 389, 11.11.2019

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 16. července 2020 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen – Belgie) – Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie v. Metalen Galler NV (C-632/19 a C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 a C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19)

(Spojené věci C-632/19 a C-633/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 53 odst. 2 a článek 94 jednacího řádu Soudního dvora – Dumping – Dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Číny – Nařízení (ES) č. 91/2009 – Platnost a výklad – Nedostatečné upřesnění skutkového rámce sporu v původním řízení a skutečností odůvodňujících potřebu odpovědi na předběžné otázky – Zjevná nepřipustnost“)

(2020/C 304/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Účastníci původního řízení

Žalobci: Federale Overheidsdienst Financiën, Openbaar Ministerie

Žalované: Metalen Galler NV (C-632/19 a C-633/19), LW-Idee GmbH (C-632/19 a C-633/19), KGH Belgium NV (C-632/19), Vollers Belgium NV (C-633/19),

Výrok

Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (soud prvního stupně v Antverpách, Belgie) rozhodnutími ze dne 27. března 2019 jsou zjevně nepřipustné.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. listopadu 2019 Karolinou Romaňskou proti usnesení Tribunálu vydanému dne 6. září 2019 ve věci T-212/18, Romaňska v. Frontex

(Věc C-839/19 P)

(2020/C 304/04)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Karolina Romaňska – Kuć (zástupkyně: A. Tetkowska, advokátka)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž

Věc byla usnesením ze dne 31. ledna 2020 vyškrtuta z rejstříku.

Kasační opravný prostředek podaný dne 19. února 2020 Currency One S.A. proti rozsudku Tribunálu vydanému dne 19. prosince 2019 ve věci T-501/18, Currency One v. EUIPO – Cinkciarz.pl

(Věc C-101/20 P)

(2020/C 304/05)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Currency One S.A. (zástupce: P. Szmidt, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) Cinkciarz.pl sp. z o.o.

Rozhodnutím Soudního dvora (senátu rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) ze dne 28. května 2020 nebyl kasační opravný prostředek připuštěn k dalšímu projednávání.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 11. května 2020 – MN, DN, JN, ZN v. X Bank S.A.

(Věc C-198/20)

(2020/C 304/06)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: MN, DN, JN, ZN

Žalovaná: X Bank S.A.

Předběžné otázky

1) Musí být čl. 2 písm. b) směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (¹), dále čl. 3 odst. 1 a 2 a článek 4 téže směrnice a její následující body odůvodnění:

- vzhledem k tomu, že spotřebitel musí mít stejnou ochranu u smluv uzavíraných ústně i písemně bez ohledu na to, zda v druhém případě jsou smluvní ujednání obsažena v jednom nebo více dokumentech;
- vzhledem k tomu, že posouzení zneužívající povahy smluvních ujednání podle zvolených obecných kritérií, zejména v činnostech prodeje nebo poskytování, které mají veřejnoprávní povahu a které poskytují kolektivní služby se zohledněním solidarity mezi uživateli, musí být doplněno o prostředek k celkovému hodnocení různých dotčených zájmů; že to staví do popředí požadavek poctivosti [dobré víry]; že při posuzování poctivosti [dobré víry] musí být brán zvláštní ohled na sílu vyjednávacích pozic stran, na to, zda měl spotřebitel nějakou pohnutku k tomu, aby souhlasil s ujednáním, a zda zboží bylo dodáno nebo služby poskytnuty na zvláštní objednávku spotřebitele; že požadavek poctivosti [dobré víry] může být uspokojen prodávajícím nebo poskytovatelem, jestliže jedná poctivě a spravedlivě s druhou stranou, jejíž oprávněné zájmy musí vzít v úvahu;
- vzhledem k tomu, že smlouvy by měly být sepsány jasným a srozumitelným jazykem; že by měla být spotřebiteli dána příležitost, aby si prověřil všechna ujednání a v případě pochybnosti by měl převažovat výklad, který je pro spotřebitele nejpriznivější;

s přihlédnutím k bodům 16 a 21 rozsudku Soudního dvora ze dne 3. září 2015, Horațiu Ovidiu Costea v. SC Volksbank România SA (C-110/14, ECLI:EU:C:2015:538), a bodům 20 a 26 až 33 stanoviska generálního advokáta Pedra Cruz Villalóna předneseného dne 23. dubna 2015 (ECLI:EU:C:2015:271),

vykládány v tom smyslu, že se ochrana spotřebitele priznaná směrnicí 93/13 vztahuje na jakéhokoli spotřebitele?

Nebo se ochrana spotřebitele vztahuje, jak vyplývá z bodu 74 rozsudku Soudního dvora ze dne 30. dubna 2014, Árpád Kásler, Hajnalka Káslerne Rábai v. OTP Jelzálogbank Zrt (C-26/13, ECLI:EU:C:2014:282), pouze na průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele? Jinými slovy, může vnitrostátní soud konstatovat zneužívající povahu ustanovení smlouvy uzavřené jakýmkoli spotřebitelem, nebo jen zneužívající povahu ustanovení smlouvy uzavřené spotřebitelem, kterého lze považovat za průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele?

- 2) Bude-li odpověď na první otázku taková, že se ochrana spotřebitele podle směrnice 93/13 nevztahuje na jakéhokoli spotřebitele, nýbrž jen na průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, lze za průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele považovat spotřebitele, který si před uzavřením nepřečetl smlouvu o hypotečním úvěru ve výši 150 000 PLN indexovaném v cizí měně a sjednaném na dobu 30 let? Lze takovému spotřebiteli přiznat ochranu na základě směrnice 93/13?
- 3) Bude-li odpověď na první otázku taková, že se ochrana spotřebitele podle směrnice 93/13 nevztahuje na jakéhokoli spotřebitele, nýbrž jen na průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, lze za průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele považovat spotřebitele, který si sice přečetl návrh smlouvy o hypotečním úvěru ve výši 150 000 PLN indexovaném v cizí měně a sjednaném na dobu 30 let, ale zcela mu neporozuměl, a přesto se nesnažil porozumět smyslu smlouvy před jejím uzavřením a zejména se neobrátil na druhou smluvní stranu (banku) s žádostí o vyjasnění jejího smyslu a smyslu jejích jednotlivých ustanovení? Lze takovému spotřebiteli přiznat ochranu na základě směrnice 93/13?

(¹) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2020 Claudio Necci proti usnesení Tribunálu
(čtvrtého senátu) vydanému dne 25. března 2020 ve věci T-129/19, Necci v. Komise**

(Věc C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Claudio Necci (zástupci: S. Orlandi, T. Martin, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení vydané dne 25. března 2020 Tribunálem Evropské unie ve věci Necci v. Komise, T-129/19;
- vrátil věc Tribunálu Evropské unie k novému rozhodnutí;
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatel se domáhá zrušení usnesení vydaného dne 25. května 2020 ve věci T-129/19, kterou Tribunál Evropské unie odmítl jeho žalobu na zrušení jako nepřijatelnou a uložil mu náhradu nákladů řízení.

Navrhovatel vznáší v této souvislosti tři důvody kasačního opravného prostředku:

První důvod vychází ze zkreslení předmětu sporu, jelikož Tribunál Evropské unie se domníval, že rozhodnutí ze dne 18. července 2011 způsobilo navrhovateli újmu.

Druhý důvod vychází z porušení práva na účinnou soudní ochranu, jelikož v případě, že je žaloba nepřijatelná, nemá navrhovatel žádný prostředek nápravy ke zpochybnění toho, že se na jeho osobu už nevztahuje žádná ochrana ze systému sociálního zabezpečení, navzdory tomu, že celý svůj život pracoval.

Třetí důvod vychází z porušení zásady jednotnosti použitelných právních předpisů, jelikož Tribunál Evropské unie rozhodl, že ztráta jakékoliv ochrany ze systému sociálního zabezpečení v Itálii, která nastala v důsledku převodu, „vyplývá z právních norem vlastních dotčenému vnitrostátnímu právu a nemá žádný vliv na jeho postavení ve vztahu ke Společnému systému zdravotního pojištění (JSIS).“

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 12. května 2020 – M.P., B.P. v. „A.“ provozující činnost prostřednictvím společnosti „A.“ S.A.

(Věc C-212/20)

(2020/C 304/08)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastníci původního řízení

Žalobci: M.P., B.P.

Žalovaná: „A.“ provozující činnost prostřednictvím společnosti „A.“ S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba s ohledem na čl. 3 odst. 1, čl. 4 odst. 1 a článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS⁽¹⁾ ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a s ohledem na odůvodnění této směrnice, podle něhož by smlouvy měly být sepsány jasným a srozumitelným jazykem a v případě pochybnosti by měl převažovat výklad, který je pro spotřebitele příznivější, formulovat smluvní ustanovení, které upravuje nákupní a prodejní kurz cizí měny ve smlouvě o úvěru indexovaném na cizí měnu, jednoznačným způsobem, tj. tak, aby úvěrováný/spotřebitel mohl sám tento kurz v kterýkoli den určit, anebo je s ohledem na typ smlouvy, o němž je řeč v čl. 4 odst. 1 uvedené směrnice, na dlouhodobý charakter smlouvy (v rozsahu několika desítek let) a na skutečnost, že částka v cizí měně podléhá neustálým změnám (může se měnit každým okamžikem), možné formulovat smluvní ustanovení obecnějším způsobem, a to odkazem na tržní hodnotu cizí měny, znemožňujícím vznik významné nerovnováhy v právech a povinnostech smluvních stran v neprospěch spotřebitele ve smyslu čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice.
- 2) Bude-li odpověď na první otázku kladná, lze s ohledem na článek 5 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a na její odůvodnění vykládat smluvní ustanovení, které se týká určování nákupního a prodejního kurzu cizí měny úvěrujícím (bankou), takovým způsobem, aby pochybnosti, jež smlouva vyvolává, byly vyřešeny ve prospěch spotřebitele a aby bylo uznáno, že smlouva stanovuje nákupní a prodejní kurz cizí měny nikoli libovolně, nýbrž na základě volného trhu, zejména v situaci, kdy obě strany stejným způsobem chápaly smluvní ujednání stanovující nákupní a prodejní kurz cizí měny nebo kdy se úvěrováný/spotřebitel o předmětné smluvní ustanovení v době uzavření smlouvy a jejího plnění nezajímal a rovněž se neseznámil s obsahem smlouvy v okamžiku jejího uzavření ani po celou dobu jejího trvání.

(1) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29, Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy-Woli w Warszawie (Polsko) dne 12. května 2020 – G. W., E. S. v. „A.“ Towarzystwu Ubezpieczeń na Życie S.A.

(Věc C-213/20)

(2020/C 304/09)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: G. W., E. S.

Žalovaná: „A.“ Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie S.A.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbodem 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ⁽¹⁾ ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění [...] vykládán v tom smyslu, že povinnost sdělit informace v něm uvedené se vztahuje rovněž na pojištěného, není-li současně pojistníkem a vystupuje-li jako osoba přistupující v postavení spotřebitele ke smlouvě o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem, uzavřené mezi pojišťovnou a pojistníkem – podnikatelem, a jako skutečný investor ve vztahu k peněžním prostředkům hrazeným jako platby pojištěného?
- 2) Musí být, v případě kladné odpovědi na první otázku, čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES [...] vykládán v tom smyslu, že v rámci právního vztahu obdobného vztahu uvedenému v první otázce, znamená povinnost informovat o vlastnostech kapitálových aktiv spojených s pojistným kapitálovým fondem rovněž to, že spotřebitel – pojištěný má být informován vyčerpávajícím a srozumitelným způsobem o veškerých rizicích, jejich druhu a míře, spojených s investováním do aktiv kapitálového fondu (zejména strukturovaných dluhopisů nebo derivátových nástrojů), nebo zda, ve smyslu výše uvedeného ustanovení, je dostačující sdělit spotřebiteli – pojištěnému pouze základní informace o hlavních druzích rizik spojených s investováním prostředků prostřednictvím pojištěného kapitálového fondu?
- 3) Musí být čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES vykládán v tom smyslu, že v rámci právního vztahu popsaného jak v první tak i ve druhé otázce, z něho vyplývá povinnost, aby spotřebitel přistupující ke smlouvě o životním pojištění v postavení pojištěného byl informován o všech investičních rizicích a s nimi spojených podmínkách, o kterých emitent aktiv (strukturovaných dluhopisů nebo derivátových nástrojů), jež jsou součástí pojištěného kapitálového fondu, informoval pojistitele?
- 4) Musí být v případě kladné odpovědi na předchozí otázky čl. 36 odst. 1 směrnice 2002/83/ES [...] vykládán v tom smyslu, že spotřebitel přistupující v postavení pojištěného ke smlouvě o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem má obdržet informace, které se týkají vlastností kapitálových aktiv a rizik spojených s investováním do nich, před uzavřením smlouvy v rámci samostatně vymezeného předšmluvního procesu, a že se tedy ustanovení tohoto článku příčí takové ustanovení vnitrostátního práva [jako je] čl. 13 odst. 4 zákona o pojišťovací činnosti ze dne 22. května 2003 [...] podle něhož je dostačující, když jsou tyto informace zpřístupněny až v textu pojistné smlouvy a v průběhu jejího uzavírání, a okamžik obdržení informací není jednoznačně a jasně vymezený a oddělený v rámci procesu uzavírání smlouvy?

- 5) Musí být v případě kladné odpovědi na první a třetí otázku čl. 36 odst. 1 ve spojení s podbody 11 a 12 písm. a) bodu A přílohy III směrnice 2002/83/ES [...] rovněž vykládán v tom smyslu, že řádné splnění povinnosti v něm stanovené má být považováno za podstatnou náležitost smlouvy o hromadném životním pojištění a pojištění dožití s pojistným kapitálovým fondem a že tedy závěr, že tato povinnost nebyla řádně provedena, může mít za následek přiznání spotřebiteli práva na vrácení veškerých uhrazených plateb pojistného z důvodu případného prohlášení smlouvy za neplatnou nebo od samého počátku neúčinnou či z důvodu případného rozhodnutí o neplatnosti nebo neúčinnosti individuálního prohlášení o přistoupení k této smlouvě?

(¹) Úř. věst. 2002, L 345, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesverwaltungsgericht Steiermark (Rakousko)
dne 26. května 2020 – LM**

(Věc C-219/20)

(2020/C 304/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesverwaltungsgerichts Steiermark

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: LM

Žalovaný orgán: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Zúčastněná strana: Österreichische Gesundheitskasse

Kompetenzzentrum LSDB

Předběžná otázka

Musí být článek 6 Evropské úmluvy o lidských právech, čl. 41 odst. 1 a čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která v řízení o správních deliktech stanoví v případě nedbalostního správního deliktu kogentní pětiletou promlčecí lhůtu?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 3. června
2020 – MT v. Landespolizeidirektion Steiermark**

(Věc C-231/20)

(2020/C 304/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: MT

Žalovaný orgán: Landespolizeidirektion Steiermark

Předběžné otázky

- 1) Musí vnitrostátní soud v rámci trestního řízení, které je vedeno za účelem ochrany právní úpravy monopolu, zkoumat ustanovení o trestní sankci, které má uplatnit, s ohledem na volný pohyb služeb, pokud předtím již zkoumal danou úpravu monopolu v souladu s pokyny Soudního dvora a tento přezkum ukázal, že tato úprava je odůvodněná?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2a)** Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení pokuty za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové výše uložených pokut?
- 2b)** Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení minimální pokuty za každý výherní automat ve výši 3 000 eur?
- 2c)** Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví uložení náhradního trestu odnětí svobody za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové délky odnětí svobody?
- 2d)** Musí být článek 56 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která stanovuje v případě uložení sankce za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti uložení povinnosti zaplatit příspěvek na úhradu nákladů řízení ve výši 10 % uložených pokut?

3) V případě záporné odpovědi na první otázku:

- 3a)** Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení pokuty za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové výše uložených pokut?
- 3b)** Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví povinné uložení minimální pokuty za každý výherní automat ve výši 3 000 eur?
- 3c)** Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti stanoví uložení náhradního trestu odnětí svobody za každý výherní automat bez absolutního omezení celkové délky odnětí svobody?
- 3d)** Musí být čl. 49 odst. 3 Listiny vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní normě, která stanovuje v případě uložení sankce za zpřístupňování loterií zakázaných na základě zákona o hazardních hrách v rámci podnikatelské činnosti uložení povinnosti zaplatit příspěvek na úhradu nákladů řízení ve výši 10 % uložených pokut?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne
7. července 2020 – BUND Naturschutz in Bayern e.V. v. Landkreis Rosenheim**

(Věc C-300/20)

(2020/C 304/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: BUND Naturschutz in Bayern e.V.

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Landkreis Rosenheim

Další účastníci řízení: Landesanstalt für Umwelt und Verbraucherschutz Bayern a Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES ze dne 27. června 2001 o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že ke stanovení rámce pro budoucí schvalování záměrů uvedených v přílohách I a II směrnice 2011/92/EU (směrnice o posuzování vlivů)⁽²⁾ dochází již v okamžiku, kdy vyhláška na ochranu přírody a krajiny stanoví obecné skutkové podstaty zákazů s možností výjimek a povinnosti získat povolení, které nemají specifickou vazbu na záměry uvedené v přílohách ke směrnici o posuzování vlivů?
2. Musí být čl. 3 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/42/ES vykládán v tom smyslu, že plány a programy byly v oblastech zemědělství, lesnictví, využívání půdy atd. připraveny tehdy, pokud je jejich cílem stanovit referenční rámec právě pro jedno nebo několik těchto odvětví? Nebo postačuje, pokud jsou za účelem ochrany přírody a krajiny upraveny obecné zákazy a povinnosti získat povolení, které musí být přezkoumány ve schvalovacím řízení pro velký počet záměrů a užití a mohou mít nepřímý („reflexní“) účinek na jedno nebo několik těchto odvětví?
3. Musí být čl. 3 odst. 4 směrnice 2001/42/ES vykládán v tom smyslu, že se stanoví rámec pro budoucí schvalování záměrů, pokud vyhláška přijatá na ochranu přírody a krajiny stanoví pro velký počet abstraktně popsanych záměrů a opatření v chráněné oblasti obecné zákazy a povinnosti získat povolení, avšak konkrétní záměry nejsou v dohledné době po jejím přijetí plánovány ani zamýšleny a neexistuje tedy specifická vazba na konkrétní projekty?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 197, s. 30; Zvl. vyd. 15/06, s. 157.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administratīvā apgabaltiesa (Lotyšsko) dne 9. července 2020 – SIA „Visma Enterprise“ v. Konkurences padome

(Věc C-306/20)

(2020/C 304/13)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Administratīvā apgabaltiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: SIA „Visma Enterprise“

Žalovaná: Konkurences padome

Předběžné otázky

- 1) Lze dohodu mezi výrobcem a několika distributory dotčenou v projednávané věci (podle které se na distributora, jenž u výrobce registruje potenciální transakci s určitým zákazníkem, vztahuje po dobu 6 (šesti) měsíců od tohoto zaregistrování priorita pro účely pokračování prodejního procesu u dotčeného koncového uživatele, nemá-li tento uživatel proti tomu námitky) považovat v souladu se správným výkladem Smlouvy o fungování Evropské unie za dohodu mezi podniky, jejímž účelem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 [SFEU]?
- 2) Vykazuje dohoda mezi výrobcem a několika distributory dotčená v projednávané věci, vyložená v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, prvky, které by mohly naznačovat, zda není uvedená dohoda vyňata z obecného zákazu dohod?

- 3) Je třeba mít za to, že dohoda mezi výrobcem a několika distributory dotčená v projednávané věci, vyložená v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, představuje výjimku? Uplatní se výjimka umožňující uzavírat vertikální dohody omezující aktivní prodeje na výhradním území nebo výhradní skupině zákazníků vyhrazené dodavateli nebo přidělené dodavatelem jinému kupujícímu tam, kde toto omezení neomezuje prodeje uskutečňované zákazníky kupujícího, a když tržní podíl dodavatele (žalobkyně) nepřesahuje 30 %, jen na systémy výhradní distribuce?
- 4) Může skutková podstata dohody mezi výrobcem a několika distributory dotčené v projednávané věci, vyložené v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, spočívat výlučně v protiprávním jednání jediného hospodářského subjektu? Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, namíste posuzovat nepřímé důkazy účasti jediného hospodářského subjektu na zakázané dohodě?
- 5) Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, namíste posuzovat nepřímé důkazy omezení (narušení) hospodářské soutěže v rámci daného distribučního systému, zvýhodnění žalobkyně nebo negativního důsledku pro hospodářskou soutěž?
- 6) Je za okolností projednávané věci, vyložených v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie, kdy tržní podíl distribuční sítě nepřesahuje 30 % (žalobkyně je výrobce, takže její tržní podíl zahrnuje i obrat jejích distributorů), namíste posuzovat nepřímé důkazy negativních důsledků pro hospodářskou soutěž v rámci distribuční sítě nebo mimo ni a vztahuje se na uvedenou dohodu zákaz?
- 7) Platí podle čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 2 nařízení Komise č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 ⁽¹⁾ ve spojení s jeho čl. 4 písm. b), že
- na distribuční systém, ve kterém i) si distributor (obchodník) sám vybírá potenciálního zákazníka, se kterým bude spolupracovat; ii) dodavatel předem a na základě objektivních, jasně známých a ověřitelných kritérií neurčil specifickou skupinu zákazníků, jimž mají jednotliví distributoři poskytovat služby; iii) dodavatel na žádost distributora (obchodníka) vyhradí potenciální zákazníky tomuto distributorovi; iv) ostatní distributoři nevědí, resp. nejsou předem informováni o vyhrazení daného potenciálního zákazníka; nebo ve kterém v) jediným kritériem pro vyhrazení určitého potenciálního zákazníka a pro tomu odpovídající určení systému výhradní distribuce ve prospěch určitého konkrétního distributora je žádost uvedeného distributora, a nikoli určení systému dodavatelem; nebo ve kterém vi) vyhrazení platí po dobu 6 (šesti) měsíců od zaregistrování potenciální transakce (po jejichž uplynutí přestává výhradní distribuce platit), se uplatní výjimka?
 - je třeba mít za to, že pasivní prodeje nejsou omezeny, když dohoda uzavřená mezi dodavatelem a distributorem sice obsahuje podmínku, že kupující (koncový uživatel) může proti uvedenému vyhrazení vznést námitky, ale kupující nebyl o této podmínce informován? Může jednání kupujícího (koncového uživatele) ovlivnit (ospravedlnit) podmínky dohody mezi dodavatelem a distributorem?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 330/2010 ze dne 20. dubna 2010 o použití čl. 101 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě (Úř. věst. 2010, L 102, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. července 2020 –
Regione Veneto v. Plan Eco S.r.l**

(Věc C-315/20)

(2020/C 304/14)

Jednací jazyk: italsština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Regione Veneto

Odpůrkyně: Plan Eco S.r.l

Předběžné otázky

Ať Soudní dvůr rozhodne: pokud jde o skutkové okolnosti projednávané věci, kdy byl směsný komunální odpad, který neobsahuje nebezpečné odpady, zpracován mechanicky v zařízení pro účely energetické využití [činnost R1/R12 ve smyslu přílohy C) zákona o životním prostředí] a kdy se po tomto zpracování ukáže, že zpracování z povahy věci podstatně nezměnilo původní vlastnosti směsného komunálního odpadu, ale tomuto odpadu je přiznána klasifikace KOEU 19.12.12, která nebyla účastníky řízení zpochybněna; pro účely posouzení legitimacy námitek za strany země původu týkajících se žádosti o předchozí souhlas k přepravě do evropské země do výrobního zařízení pro využití zpracovaného odpadu v rámci společného spalování nebo v každém případě jako prostředku k výrobě energie, podaných příslušným orgánem v zemi původu na základě zásad směrnice 2008/98/ES ⁽¹⁾, a zejména takových námitek, které jsou v projednávané věci založeny:

- na zásadě ochrany lidského zdraví a životního prostředí (článek 13);

- na zásadě soběstačnosti a blízkosti zakotvené v čl. 16 odst. 1, podle kterého „[č]lenské státy přijmou ve spolupráci s dalšími členskými státy, pokud je to nezbytné nebo účelné, vhodná opatření k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadu a zařízení na využití směsného komunálního odpadu sebraného v soukromých domácnostech, včetně případů, kdy tento sběr odpadu zahrnuje rovněž směsný komunální odpad od jiných původců, a zohlední přitom nejlepší dostupné techniky.“;

- na zásadě stanovené tímto čl. 16 odst. [1 druhým pododstavcem] poslední větou, podle které „[č]lenské státy rovněž mohou omezit přepravu odpadů ze zemí s ohledem na životní prostředí, jak je uvedeno v nařízení (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾“;

- na bodě 33 odůvodnění téže směrnice z roku 2008, podle kterého „[p]ro účely nařízení [...] (ES) č. 1013/2006 [...] o přepravě odpadů zůstává směsný komunální odpad, jak je uveden v čl. 3 odst. 5 uvedeného nařízení, směsným komunálním odpadem i v případě, že byl jako odpad zpracován postupem, který podstatným způsobem nezměnil jeho vlastnosti“;

Katalog odpadů Evropské unie (v projednávané věci KOEU 19.12.12., odpad vzniklý v zařízeních na mechanické zpracování odpadů pro činnosti využití R1/R12) a související klasifikace mají konkrétní dopad, či nikoli, a v případě kladné odpovědi za jakých podmínek a mezi v souvislosti s úpravou [unijního práva] týkající se přepravy odpadu je relevantní, že před mechanickým zpracováním se jednalo o směsný komunální odpad;

pokud jde konkrétně o přepravu odpadů vznikajících zpracováním směsného komunálního odpadu, ustanovení článku 16 uvedené směrnice z roku 2008 a bod 33 jejího odůvodnění, které se týkají výslovně přepravy odpadů, mají přednost před kvalifikací vyplývající z Katalogu odpadů Evropské unie, či nikoli;

přičemž je třeba upřesnit, pokud to Soudní dvůr bude považovat za vhodné a účelné, zda má výše uvedený katalog normativní povahu, nebo představuje pouze technickou certifikaci vhodnou k homogenní sledovatelnosti všech odpadů?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. 2006, L 190, s. 1).

Usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 2. března 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal d'instance Epinal – Francie) – Cofidis SA v. YU, ZT

(Věc C-616/18) ⁽¹⁾

(2020/C 304/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda druhého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Société générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-444/20)

(2020/C 304/16)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Société générale (Paříž, Francie), Crédit du Nord (Lille, Francie), SG Option Europe (Puteaux, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení spočívajícího v tom, že způsob výpočtu příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovený nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí a nařízením v přenesené pravomoci podle žalobkyně neodráží skutečnou velikost institucí, ani jejich skutečné riziko.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality spočívajícího v tom, že mechanismus příspěvků předem do Jednotného fondu pro řešení krizí stanovený nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí a nařízením v přenesené pravomoci se podle žalobkyně zakládá na posouzení, které uměle zvyšuje rizikový profil takových velkých francouzských institucí, jako jsou žalobkyně, a vede tak ke stanovení částky příspěvku, která je s ohledem na riziko, které tyto instituce skutečně představují, nepřiměřeně vysoká.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty spočívajícího v tom, že podle žalobkyně nelze dostatečně přesně předvídat výpočet částky příspěvků předem stanovený nařízením o jednotném mechanismu pro řešení krizí, nařízením v přenesené pravomoci a prováděcím nařízením, a dále v tom, že tento výpočet nezávisí ani tak na situaci a rizikovém profilu instituce, jako spíše na její relativní situaci v porovnání s ostatními přispívajícími institucemi. Konečně mají žalobkyně za to, že by Komise neměla mít pravomoc vymezovat ukazatele rizika v rámci nařízení v přenesené pravomoci, jelikož tato kritéria představují vysoce strukturující a rozhodující prvek při určování částek příspěvků (článek 290 SFEU).

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy spočívajícího v tom, že Jednotný výbor pro řešení krizí podle žalobkyň pro účely výpočtu proměnné vyplývající z rizika neuplatňuje všechna kritéria rizika stanovená v nařízení v přenesené pravomoci. Žalobkyně mají za to, že napadené rozhodnutí kromě toho neobsahuje dostatečně jasné a úplné údaje pro to, aby mohly přepočíst dlužnou částku příspěvku, což má rovněž za následek porušení článku 296 SFEU.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Crédit agricole a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-445/20)

(2020/C 304/17)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Crédit agricole SA (Montrouge, Francie) a 48 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné jako žalobní důvody uplatněné v rámci věci T-444/20, Sociétés générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Confédération nationale du Crédit mutuel a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-446/20)

(2020/C 304/18)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Confédération nationale du Crédit mutuel (Paříž, Francie) a 25 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné jako žalobní důvody uplatněné v rámci věci T-444/20, Société générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – BNP Paribas v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-447/20)

(2020/C 304/19)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: BNP Paribas (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné jako žalobní důvody uplatněné v rámci věci T-444/20, Société générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – BPCE a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-448/20)

(2020/C 304/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: BPCE (Paříž, Francie) a 44 dalších žalobců (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobců;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné jako žalobní důvody uplatněné v rámci věci T-444/20, Société générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 8. července 2020 – Banque postale v. Jednotný výbor pro řešení krizí

(Věc T-449/20)

(2020/C 304/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: La Banque postale (Paříž, Francie) (zástupci: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi a M. Dalon, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- podle článku 263 SFEU zrušil rozhodnutí č. SRB/ES/2020/24 o výpočtu příspěvků předem na rok 2020 do Jednotného fondu pro řešení krizí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- podle článku 277 SFEU prohlásil následující ustanovení nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí, prováděcího nařízení a nařízení v přenesené pravomoci za nepoužitelná:
 - čl. 69 odst. 1 a 2, čl. 70 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 písm. a) a b) nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí;
 - čl. 4 odst. 2, články 6 a 7 a přílohu I nařízení v přenesené pravomoci;
 - článek 4 prováděcího nařízení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody, které jsou v zásadě totožné jako žalobní důvody uplatněné v rámci věci T-444/20, Société générale a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, nebo jsou jim podobné.

Žaloba podaná dne 14. července 2020 – Roxtec v. EUIPO – Wallmax (Vyobrazení černých kruhů umístěných na oranžovém čtverci)

(Věc T-455/20)

(2020/C 304/22)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Roxtec AB (Karlskrona, Švédsko) (zástupci: J. Olsson a J. Adamsson, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Wallmax Srl (Milán, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení černých kruhů umístěných na oranžovém čtverci) – Ochranná známka Evropské unie č. 14 784 375

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. dubna 2020, ve věci R 2385/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. e) bodu ii) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. července 2020 – Industria de Diseño Textil v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA)**(Věc T-467/20)****(2020/C 304/23)***Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Industria de Diseño Textil; SA (Arteixo, Španělsko) (zástupci: G. Marín Raigal a E. Armero Lavie, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Ffauf Italia SpA (Riese Pio X, Itálie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ZARA – Přihláška č. 89 29952

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. května 2020, ve věci R 2040/2019-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž vyhovělo námitkám pro výrobky a služby zařazené do tříd 29, 30, 35 a 43 a odmítlo, že by existovalo nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 pro všechno sporné zboží a služby;
- uložil EUIPO a případně další účastnici řízení před EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 47 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 a pravidla 22 odst. 3 a 4 prováděcího nařízení Komise (ES) 2868/95;
 - Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 24. července 2020 – LB v. Parlament**(Věc T-468/20)**

(2020/C 304/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: LB (zástupce: O. Schmechel, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- Zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 2. července 2020 o přeložení žalobkyně do kontaktní kanceláře Evropského parlamentu v Lucemburku ke dni 1. září 2020;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z chybějícího odůvodnění

- Rozhodnutí o přeložení je z formálního hlediska protiprávní, protože neobsahuje odůvodnění. Podle čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a článku 296 SFEU však bylo odůvodnění nezbytné, protože zájem žalobkyně na tomto odůvodnění byl pro žalovaného jasně rozpoznatelný.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedodržení postupu v souladu s podmínkami vydání rozhodnutí

- Podle postupu v souladu s podmínkami vydání rozhodnutí mohla žalobkyně odmítnout místo v kontaktní kanceláři Evropského parlamentu v Lucemburku (EPLO), což také učinila. Přeložení na toto místo tedy nepřicházelo do úvahy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné péče. Přeložení na jiné pracoviště porušuje řádnou péči zaměstnavatele, protože je v rozporu s několika základními právy Listiny základních práv. Došlo k porušení především těchto práv:

- Právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7 a 33) a právo nezletilé dcery na udržování osobních vztahů a přímých styků s oběma svými rodiči bylo porušeno, jelikož rodina žalobkyně by musela žít odděleně, dcera by zůstala s otcem v Berlíně a žalobkyně by se přestěhovala sama do Lucemburska.
- Právo na rovnost před zákonem (článek 20) a zákaz diskriminace (článek 21) bylo porušeno. Žalobkyně podléhá jako vdaná úřednice EPLO a matka nezletilého dítěte, o něž pečuje společně s manželem, mobilitě, na základě které má být přeložena do Lucemburska. Úředníci EPLO, kteří žijí odděleně nebo jsou rozvedeni a dělí se o péči o nezletilé dítě, jsou s mobilitou až do plnoletosti tohoto dítěte vyjmuti, aniž by existoval věcný důvod pro toto nerovné zacházení.

4. Čtvrtý žalobní důvod: nepřiměřenost přeložení na jiné místo služby

- Nedošlo k vážení zájmů žalobkyně a žalovaného, přestože žalovaný je k tomu povinen na základě jeho povinnosti řádné správy (článek 41 Listiny základních práv EU).
- Chráněné zájmy žalobkyně jasně převažují nad zájmy žalovaného na jejím přeložení.

— Přeložení z EPLO v Berlíně do EPLO v Lucemburku nesleduje zájem služby.

5. Pátý žalobní důvod: nevyužití diskreční pravomoci

— Žalovaný neuznává diskreční pravomoc a tedy jí nevykonává.

6. Šestý žalobní důvod: ochrana legitimního očekávání

— Od jmenování žalobkyně v roce 2001 až do přijetí rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu z roku 2018 o mobilitě platila zásada, že úředníci kategorie AST jako je žalobkyně, nepodléhají mobilitě. Tato zásada platila od rozhodnutí o mobilitě z roku 1998 a byla potvrzena i v rozhodnutích předsednictva Evropského parlamentu o mobilitě z roku 2002 a 2004.

— Legitimní očekávání žalobkyně ohledně výjimky pro mobilitu bylo chráněno. Změna úpravy proto vyžaduje situaci odpovídající přechodnou úpravu i odpovídající výjimky. Předpokládané tříleté přechodné období je nevhodné, protože neodstraňuje rozdělení rodiny žalobkyně. Chybí výjimka pro situaci žalobkyně.

7. Sedmý žalobní důvod: ztráta práva

— Žalovaný ztratil možnost, přikázat žalobkyni mobilitu s důsledkem změny místa služby, jelikož sám tím, že opakovaně vyňal úředníky kategorie AST z principu mobility, vyvolal u žalobkyně dojem, že nemusí počítat se změnou místa služby

Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Bigben Connected v. EUIPO – Forsee Power (FORCE POWER)

(Věc T-478/20)

(2020/C 304/25)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bigben Connected (Fretin, Francie) (zástupce: M. Chaminade, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Forsee Power (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie FORCE POWER – Přihláška č. 16 541 377

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. května 2020, ve věci R 2184/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

- uložil EUIPO a osobě, která podala námitky, náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení před námitkovým oddělením a nákladů řízení o odvolání před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Eurobolt a další v. Komise

(Věc T-479/20)

(2020/C 304/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eurobolt BV('s-Heerenberg, Nizozemsko), Fabory Nederland BV (Tilburg, Nizozemsko), ASF Fischer BV (Lelystad, Nizozemsko), Stafa Group BV (Maarheeze, Nizozemsko) (zástupci: S. De Knop, B. Natens a A. Willems, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/611 ze dne 30. dubna 2020, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky opětovně ukládá na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že nařízení (EU) 2020/611 tím, že stanoví zpětnou „nápravu“ porušení základního procesního požadavku, porušuje články 266 a 264 Smlouvy o fungování Evropské unie a zásadu účinné soudní ochrany.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že nařízení (EU) 2020/611 porušuje z důvodu, že nemá platný právní základ, čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009⁽²⁾, čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii („SEU“) a zásadu řádné správy.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že nařízení (EU) 2020/611 tím, že zakazuje vrácení a nařizuje výběr vráceného antidumpingového cla, porušuje čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 SEU.

(¹) Úř. věst. 2020, L 141, s. 1.

(²) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51).

Žaloba podaná dne 28. července 2020 – Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics a Jushi Egypt for Fiberglass Industry v. Komise

(Věc T-480/20)

(2020/C 304/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (Ain Sukhna, Egypt), Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (Ain Sukhna) (zástupci: B. Servais a V. Crochet, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/776 ze dne 12. června 2020, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta (¹) a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/492, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých tkaných a/nebo vpichovaných textilií ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Egypta, v rozsahu, v jakém se týká žalobkyň;
- uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům podporujícím Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že metodika Komise pro výpočet subvenčního rozpětí žalobkyň je v rozporu s čl. 1 odst. 1, čl. 5 odst. 1, článkem 6, čl. 12 odst. 1 písm. c) a čl. 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie. (²)
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Komise vyrovnávat finanční příspěvky poskytované čínskými veřejnými subjekty je v rozporu s čl. 2 písm. a), čl. 2 písm. b), čl. 3 odst. 1 písm. a), čl. 4 odst. 2 a čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2016/1037.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Komise týkající se ustanovení o pozemcích společnosti Jushi porušuje práva žalobkyň na obhajobu a článek 30 základního nařízení, jakož i čl. 3 odst. 2, 5 a 6 písm. d) nařízení (EU) 2016/1037.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Komise vyrovnávat režim přírážky z dovozních cel na dovážené materiály pro společnost Jushi porušuje čl. 3 odst. 1 písm. a) bod ii), čl. 3 odst. 2 a článek 5 nařízení (EU) 2016/1037.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že rozhodnutí Komise vyrovnávat daňové zacházení s kurzovými ztrátami porušuje čl. 3 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) 2016/1037.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že metodika Komise pro stanovení rozpětí cenového podbízení ve vztahu k žalobkyním porušuje čl. 1 odst. 1, čl. 2 písm. d), čl. 8 odst. 1, čl. 8 odst. 2 a čl. 8 odst. 5 nařízení (EU) 2016/1037.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020 L 189, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (kodifikované znění) (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55).

Žaloba podaná dne 31. července 2020 – Magnetec v. EUIPO (CoolTUBE)

(Věc T-481/20)

(2020/C 304/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Magnetec – Gesellschaft für Magnettechnologie mbH (Langenselbold, Německo) (zástupci: M. Kloth, R. Briske a D. Habel, Rechtsanwälte)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „CoolTUBE“ – Přihláška č. 18 022 606

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. května 2020, ve věci R 1755/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vzniklých v průběhu odvolacího řízení.

Dovolávané žalobní důvody

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 3. srpna de 2020 – SATSE v. Komise**(Věc T-484/20)**

(2020/C 304/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madrid, Španělsko) (zástupkyně: M. Sesmero González, abogada)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

— Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil směrnici Komise (EU) ze dne 3. června 2020 (EU) 2020/739, kterou se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/54/ES, pokud jde o zařazení SARS-CoV-2 na seznam biologických činitelů, o nichž je známo, že vyvolávají u člověka nakažlivé nemoci, a kterou se mění směrnice Komise (EU) 2019/1833, zveřejněnou v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. června 2020 (L 175, s. 11 až 14).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 2 a 18 směrnice 2000/54/ES a její přílohy III.

— V tomto ohledu žalobce uplatňuje neexistenci účinné léčby nebo profylaxe proti biologickému činiteli SARS-CoV-2, skutečnost, že se jedná o vysoce nakažlivý virus, který mutuje a u něhož je tedy vysoké riziko šíření se v kolektivu, a skutečnost, že koronavirus SARS-CoV-2 způsobuje onemocnění a závažné příznaky, které mohou vyvolat vážné lidské nemoci, což představuje vážné nebezpečí pro pracovníky.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení podstatných náležitostí z důvodu nedostatečného odůvodnění zařazení biologického činitele SARS-CoV-2 do rizikové skupiny 3.

— V tomto ohledu žalobce tvrdí, že i když Komise uznává, že neexistuje žádná očkovací látka a účinná léčba, a navzdory ustanovením článku 2 směrnice 2000/54/ES, SARS-CoV-2 je zařazen do rizikové skupiny 3, a nikoli do rizikové skupiny 4.

Žaloba podaná dne 5. srpna 2020 – Junqueras i Vies v. Parlament**(Věc T-485/20)**

(2020/C 304/30)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španělsko) (zástupce: A. Van den Eynde Adroer, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu (Directorate General for Finance – Directorate for Members' Financial and Social Entitlements) oznámené panu Didierovi KLETHIMU dne 7. května 2020, kterým bylo stanoveno, že příspěvky poslanci Evropského parlamentu Oriolu Junquerasovi i Viasovi budou vyplaceny jen za období od 25. září 2019 do 2. ledna 2020 v souladu s článkem 10 statutu poslanců Evropského parlamentu, a uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení rozsudku ze dne 19. prosince 2019, *Junqueras Vies* (C-502/19, EU:C:2019:1115) v rozsahu, v němž uznává, že pan Junqueras měl mandát poslance Evropského parlamentu od 13. června 2019, takže podle uvedeného rozsudku se neověřuje důvod neslučitelnosti stanovený v čl. 7 odst. 2 aktu o volbě zastupitelů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách z roku 1976 (Úř. věst. 1976, L 278, s. 5).
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z nutnosti použít v projednávaném případě neformalistický výklad čl. 7 odst. 2 aktu o volbě zastupitelů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách z roku 1976, neboť vzhledem k nečinnosti Parlamentu, pokud jde o ochranu imunity pana Junquerase, bylo mu proti jeho vůli fakticky a fyzicky bráněno v tom, aby odstoupil z funkce poslance Congreso de los Diputados (poslanecká sněmovna, Španělsko) a plně vykonával svůj mandát poslance Evropského parlamentu.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z nutnosti použít v projednávaném případě věcný, a nikoli formální výklad čl. 7 odst. 2 2 aktu o volbě zastupitelů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách z roku 1976 v rozsahu, v němž nejsou splněny věcné podmínky důvodu neslučitelnosti, neboť pan Junqueras se po celou dobu snažil odstoupit z funkce poslance Congreso de Diputados (poslanecká sněmovna, Španělsko), a byly mu pozastaveny veškeré nároky a příspěvky související s tímto mandátem, a dále proti své vůli měl nadále tento mandát, neboť mu bylo fakticky a fyzicky bráněno v tom, aby se jej vzdal za tím, účelem, aby mohl plně vykonávat mandát poslance Evropského parlamentu.
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS